

Leányanyaság

Maga a szó: leányanya azokat a 18 év alatti lányokat takarja, akik fiatalon estek teherbe. Gyakorisága területenként változik, de nem ritka manapság. Függetlenül a kulturális, szociális körülményektől.

A leányanyáknak számos nehézséggel kell szembenézniük. Nem tudják befejezni a tanulmányaikat, mivel a gyermekük életében jelen kell lenniük, emiatt nem lesz végzettségük sem, nem tudnak majd elhelyezkedni. A további tanulmányaikhoz, ha esetleg folytatnák, amikor már nagyobb a gyermek, pénz szükséges, mindemellett a picire is költeni kell. Problémaként merülhet fel az apa felelősségvállalásának hiánya. Kérdés, hogy felvállalja-e születendő gyermekét, segíti-e, vagy magára hagyja a nehézségekkel az anyukát. Nagyon fontos támasz lenne a leányanya családjáé, akik vagy segítik, vagy elfordulnak gyermeküktől, és megromlik a kapcsolatuk. Ezen a problémán segíthet terápia, ahol egy szakember elbeszélget a felekkel, egyszerre, és külön-külön is. A barátok is elfordulhatnak, csak ritkán, az igaz barátok tartanak ki mellettük.

Azoknak a fiatal nőknek, lányoknak, akik vágnának egy párkapcsolatra, szintén nehéz lehet elmondani a partnerüknek, hogy nekik van egy gyermekük.

A leányanyák sokszor traumaként élik meg a szülést, mivel sem érzelmileg, sem testileg nincsenek felkészülve rá. Nehezebben viselik el a fájdalmat, mint egy érett nő, mert még ők is gyerekek. Traumájukat fokozhatja, hogy a gyerek közelében kell lenniük éjjel-nappal. Nem élhetik ezek a fiatal anyukák a korosztályuk életstílusát, nem mehetnek el szórakozni, nem mozdulhatnak ki otthonról, csak ha a babát is viszik magukkal, hiszen a csecsemőnek szüksége van az anyjára.

A leányanya személyiségétől és hozzáállásától is függ, hogy hogyan alakul szülés után az élete. Sok támadás éri őket, szégyenérzetet vált ki ez belőlük, kirekesztik, még saját korosztályuk is lekezeli őket.

A terhes lányok több lehetőség közül is választhatnak. Vagy megszülik, vagy elvetetik a babát, ám ez utóbbit csak a terhesség 12. hetéig tehetik meg. Általában később szokták észrevenni a várandósságot, így legtöbb esetben megszülik a gyermeket, akit születés után az anya felnevel, vagy befogadja a család vagy egy rokon. Örökbe is adhatják a gyermeket, vagy intézetbe. Ez utóbbiban ugyan el vannak látva, de hiányzik az érzelmi kötődés, kapcsolat. Ezek a gyerekek érzelmileg sérülnek, illetve gyakran kerülnek rossz társaságba.

A védőnő segíti a leányanyákat. Feladata nem az, hogy rábeszélje a lányokat valamelyik útra, hanem hogy fölvezet a lehetőségeket a döntések során.

Ezen problémáknak és a lányok korai édesanyává válásának megelőzését segítheti a megfelelő felvilágosítás. A gyerekek nem meg kell tiltani, hogy mit csináljon, hanem tanácsot adni neki, szembesíteni az esetleges helyzetekkel. Felhívni a figyelmét a veszélyre, hogy egy ilyen eset nem kevés embernek ronthatja meg az életét. Ebben a korban a fiatalok, tinédzserek lázadnak, feltörnek bennük a vágyak, bár még nem elég érettek a lányok egy csecsemő érkezésére. Sokat segít a szülő, ha olykor leül a gyerekekkel beszélgetni erről a témáról. Segíthet még az osztályfőnök, valamint a védőnő, illetve a szakember. Úgyhogy fiatalok, gondoljatok át mindent, mielőtt cselekedtek! Tietek a felelősség!

Orbán Julianna Lilla 11. B
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka